

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za oden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poljaki pred 300 leti in danes.

Pri nas se še dandanes utrjuje in širi misel, kakor da bi sovražili Poljaki Rusijo prav za prav še le od tedaj, ko so dobili po razdelitvi skupne Poljske tudi Rusi oblast nad jednim delom tega nekdanjega raztegnenega kraljestva. Tudi se še za naših dni poudarja bolj to, kako gospodujejo Rusi nad Poljaki, nego pa to, kako so se vedli in se še vedejo Poljaki proti Rusiji.

Ni davno, kar je prinesel tudi „Slovenski Narod“ kratko vest, da hočejo Poljaki in Madjari letos skupno in slovesno spominjati se poljskega vladarja Štefana Batorija, ki je umrl meseca decembra 1586, torej ravno zdaj tristo let. Ravno smrt tega poljskega oblastnika pa vzbuja spomin, kake načrte so kovali že pred stoletji Poljaki proti Rusiji, in še posebe, kako so hoteli rešiti Poljaki vzhodno vprašanje na škodo Rusije. V tem pogledu se berejo preznamenite črtice v daljši razpravi, katero je spisal ruski učenjak Th. J. Uspenskij, in katero so objavila v letošnjih zvezkih „Izvestija St. Peterburgskega slavjanskago blagovoritelnago občestva“. V tem spisu z naslovom: „Kako je nastalo in se razvijalo na Ruskem vstočno vprašanje“, je pojasnjeno, kako si je prizadeval Rim, da bi se Turek zagnal, od koder je prišel v Evropo, da bi se potem pridobili balkanski narodi katoliški veri. Rim je zgodaj spoznal, da bi Rusija bila najspodobnejša za tako namero, ker se je po raznih potih prepričal o kreposti Moskovskih knezov in pa o razmerno ugodnem položaji Rusije, da bi ta premagala Turčijo. Zato so se bližali papeži Moskvi in kazali knezom, kako bi z zmago nad Turki dobili v svojo posest velik kos turške zemlje in pa Carigrad. Ali rimski diplomaciji so se takoj upirali poljski kralji. Že kralj Sigismund Avgust je imenoval pogajanje papeža z Moskvo naravnost „rimsko intrigo“. Poslal je, kakor kaže poseben dokument (instrukcije poslu Kriškemu v Rim od 15. februarija 1553), nekako žuganje, da pretrže razmere s papežem in da poišče rajši „zvezo s turškim sul tanom“, ko bi se papež še nadalje dogovarjal s Moskovskim knezom. Rusijo je obrekoval in trdil, da Moskva nema nobenega pomena v vzhodnem

vprašanji, toliko bolj pa, da je Poljska poklicana za to.

Vsled tega so se prestrašili v Rimu in bili so odslej jako previdni nasproti Rusiji, vendar so pa še nadalje obdelovali Rusijo po diplomatski poti. Ali zdaj je prišel Poljski na čelo Štefan Batorij, in ta osnoval poseben velikanski načrt — v korist Poljakov na škodo Rusov. S tem načrtom je dokazoval, kakor da bi Rusija ne bila zmožna rešiti vzhodnega vprašanja. „Dejanski, rekel je, zadržuje Rusija razrešenje vstočnega vprašanja, in zato bi bil prvi koristen in kristijanski korak v tem, da bi se odstranila ta škodljiva država“. Po tem načrtu, ki ga je Batorij razdel najprej papeževemu legatu Antonu Posseviču, bi bila Rusija dobra jedino zato, da bi si jo prisvojila Poljska in da bi potem s pomočki ruskimi Poljska udarila sama na Turčijo. Tako bi ne obogatela samo Poljska, ampak tudi katoliška vera v privojevanih zemljah. Naravno, da je kak načrt tudi ugajal, ali smrt je prehitela Batorija, in načrt se ni izvršil, kakor so želeli Poljaki in tudi drugod.

Druge nadrobnosti in strani opuščamo tukaj, ker nam je samo do tega, opozarjati, kako so Rusiji delali Poljaki največje zapreke na vzhodu, in kako so oni pred veki odstranjevali od Rusije njene najmočnejše zaveznike, celo take, kateri so hoteli z njo koristiti sebi, pa tudi njej. Vidi se, da so družili v preteklosti v vzhodno vprašanje ravno Poljaki bolj politično, nego versko vprašanje, ker so se hoteli celo s Turkom združiti, samo da bi se Rusija ne razširila. Nasprotno pa je o ruskem narodu znano, da se je še o poslednji rusko-turški vojski odkritosrčno vnel, da bi ne rešil samo bratov po krvi, ampak tudi po veri.

Kdo more trditi, da bi ne bili balkanski narodi še kedaj rešeni izpod turškega jarma, ko bi ne bila tega zavirala Poljska, katoliška Poljska, ki je grozila že celo papežu, da pretrže vse zveze z njim, ko bi namerjal še podpirati Rusijo na vzhodu. In kaj delajo Poljaki zdaj? Poglejmo jih v Avstriji! Še zasiveli, drugače miren zaresen starček, ki predseduje poslaniški zbornici na Dunaji, ne more zakriti pred svetom notranje strasti nasproti Rusiji. Kaj še drugi mlajši Poljaki. Tako so zaslepljeni,

da kar odrekajo drugim slovanskim narodnostim politični razum za zunanje zadeve.

Poljaki se družijo z Madjari in Nemci v sovražstvu nasproti Rusom. Poljaki se družijo ne samo s slovanskimi nasprotniki v obče, ampak celo z lastnimi najhujšimi zatiralci. Bismarckovo letošnje vedenje nasproti Poljakom bi bilo moralo vendar stregiti voditelje tega nesrečnega naroda. Oni bi morali vedeti, da so doslej jamo kopali sebi in drugim Slovanom; ali zaslepljeni so, in isto jamo še nadalje širijo za večje grobišče slovanskega plemena.

Pomilovati je poljski narod, da ima tako voditeljstvo; vedno kažejo dejanske razmere, da množica poljskega naroda je bila in je boljša od njegovega voditeljstva. O poljskem narodu se govori, da je plemenit; ali če zasluži tak pridevek, ga ni vredno njegovo plemstvo, ampak narod poljski na široko sam. To pa, kar se imenuje plemstvo poljskega naroda, zasmehuje Bismarck pred vsem omikanim svetom in za njim pomiluje isti svet. Avstrijsko Poljsko je spravilo isto plemstvo na boben in je zdaj v oblasti najhujših izmozgalcev židovskega rodu. In to plemstvo hoče narekovati samo notranjo politiko avstrijsko in odrekati pravico govora, da bi izustili drugi slovanski narodi tudi kako o unanji politiki?

Kaki so pa v Nemčiji ti poljski plemiči? Glejte jih, kako so se bahali, da osnujejo rešilno banko proti Bismarckovim nameram? In kaj delajo zdaj? Banke ni, namesto tega pa dan za dnevom prodajajo Bismarckovim agentom svoja zadolžena posestva in z njimi tudi poljskega kmeta, poljski narod. Bismarck se smeje, a slovanski narodi se jočejo od žalosti, da je v njih plemenu tak narod s takim plemstvom. V Rusiji pa so ravno Poljaki nekoliko gmotno na boljšem, to pa za to, ker je Rusija spoznala do časa, kako je ravnati s takim narodom. Ali Poljaki ostajajo, kakoršni so bili v preteklosti, in bodo zdaj proslavljali Batorija, ki je hotel uničiti Rusijo. Et mominissee iuvat!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. decembra

Ogerski trgovski minister grof Pavel Szechenyi poročal je svojim volilcem v Kaposvaru o

LISTEK.

O narodni vzgoji.

(Govoril v slovenskem klubu na Dunaji Jos. Ciperle.)

(Dalje.)

Socijalne in materijalne razmere predružačile so se vidno, posebno v zadnjih letih, da se njih škodljivi upliv na telesno in dušno celokupnost ljudstva prezirati ne more.

Mogoče tedaj, da tudi mej nami Slovenci sem ter tja propadajo one lepe lastnosti, koje so dičile naše pradede, stare Slované. Zato skrbeti ima prava narodna vzgoja, da jim pripomore zopet do one velikosti, de onega cveta in do one mogočnosti, koje so imeli nekoč.

Ostati vredni potomci svojih pradedov, bodi naša prva skrb, naš pravi ponos. Doseči tega ne bode nam težko, kajti moči nam ne manjka. To dokazal nam je naš Vodnik pevajoč:

„Za uk si prebrisane glave,
Pa čedne in trdne postave;
Išče te sreča, um ti je dan,
Našel jo boš, ak' nisi zaspan.“

Samo ne obupajmo! Kakor sukali so nekdanj

naši pradedje vrlo železne svoje meče proti dušmaninu, tako vrlo moremo in moramo sukati sedaj uma svitle meče domovini v slavo. Saj Bog nam dal je dobro srce, um in pamet zdravo in plemenito kri, ki se pretaka po naših žilah.

Da postane otrok nekoč vreden ud svojega naroda, v to vzgojevati ima se že, predno sploh kaj ve o svojem narodu in o svoji domovini, tedaj že v oni dobi, v koji mu je cela domovina še očetova hiša. Kajti ljubezen do domovine ima svoj izvir, svoj početek in svojo prvotno podlago v ljubezni otroka do starišev in posebno do matere. In stariši imajo odličen in važen nalog storiti vse, kar pospešuje nje rast in nje razvoj.

A ljubezen goji in pospešuje se najboljšje z ljubeznijo. Ljubiti svojo deco, je sveta dolžnost starišev, toda ljubiti jo tako, kakor zasluži v istini, je mnogim starišem jako težavno. Največ je njih ljubezen do otrok prevelika in žalibog, dostikrat čisto slepa za vse napake in slabosti otroške. Namestu da bi jih zatirali, jih še krepé. — A dostikrat je ta ljubezen premajhena, dostikrat nemajo tudi nobene. Oboje tako postopanje ni pravo in oboje to ne more roditi prave ljubezni do roditeljev v srcih otroških.

Predaleč zašel bi od svojega predmeta, ako bi razpravljati hotel tu ona sredstva, koja mogo krepiti ljubezen do starišev. Opozarjam le: Stariši, ne ljubite preveč svojih otrok, a ne ljubite jih tudi premalo. Prava pot je tu, kakor v premnožih slučajih v sredi.

In istinito je in ostane, da oni, ki se ni učil ljubiti svojih starišev, ne bode ljubil nikdar svoje domovine.

Otrok ljubeč svoje stariše v resnici, skušal bode izpolnjevati tudi z radostjo vsako njih željo, vsako njih povelje. Zares blaženi oni stariši, ki imajo takove otroke, posebno dan danes, ko se ruši in propada vidno ubogljivost otroška. Ubogljivemu otroku sveta je vsaka beseda starišev, sveta njih govornica, svet njih jezik, ki je ob jednom tudi njegov prvotni ali materni jezik.

Pač je nenaravno, da je mogoče kakemu človeku zatajiti ali pozabiti materni jezik, kajti materina beseda je živa priča materine ljubezni. A verjemimo, da je zatajil in pozabil ne bode nikdo, kogar prva učiteljica v jeziku bila je umna in ljubeča mati.

(Konec prih.)

svojem delovanju v državnem zboru. Kakor pravi Madjar se ni mogel zdržati, da bi pri tej priliki ne bil pokazal svojega sovraštva do Rusije. Poudarjal je, da se mora Avstrija potegovati za samostojnost balkanskih držav in ž njimi ostati v prijateljstvu. Ruski in avstrijski vitalni interesi si nasprotujejo in bode prej ali slej prišlo do vojne z Rusijo, če tudi želimo miru.

Vnanje države.

Bolgarska vlada je še vedno v finančnih zadregah, kar kaže ostavka finančnega ministra. Poročila, da se je vladi posretilo dobiti denarja na posodo, bila so najbrž izmišljena. Kdo bode pa tudi pri sedanjih negotovostih kaj posodil. V bolgarskih vladnih krogih so zategadelj jako potrjeni. Robilantov govor v italijanski zbornici dal je bolgarskim državnikom nekoliko poguma, a ne dosti, kajti kaj koristijo lepi govori, če pa ni druge pomoči. Anglija je poprej vedno zagotavljala Bolgarom svoje prijateljstvo, a sedaj, ko so v denarni zadregi, njim niti vinarja ne posodi. — Trije častniki, ki so se udeležili prevrata 21. avgusta in so bili pobegnili v Turčijo, so se vrnili in prostovoljno se zglasili pri vladi. Obljubili so važnih izpovedij.

Rusija nikakor ne namerava pospeševati rešitve bolgarske krize. Čakala bode, da Bolgari spoznajo, da si brez ruske pomoči ne morejo nič pomagati. „Pol. Corr.“ piše se iz Peterburga, da je bolgarska opozicija proti knezu mingrelskemu položaj popolnem premenila. Dosedaj so le Rusijo dolžili, da ovira rešitev bolgarske krize. Diplomati so silili Rusijo, da naj naznani kandidata za bolgarski prestol, in zagotavljali, da ga bodo vlasti priznale naj bode kdor koli izvzemši kneza Nikite iz Petra Karadjordjevića. Ruska vlada je ustregla želji družih vlad. Kandidaturi kneza mingrelskega res ni ugovarjala nobena vlada, le Anglija se je izgovarjala, da mora najprej izvedeti, kaj poreče bolgarski narod. Vidno je, da so Angleži našuntali Bolgare k uporabi proti Rusiji, mogoče je celo, da je Evropa sama hotela Rusijo spraviti v kake zadrege. Ker Rusija želi miru in se neče spuščati zaradi Bolgarije v nikako nevarnost, bode sedaj le pozorno opazovala daljši razvoj dogodkov in se bode posluževala samo pravice ugovora, ko bi njeni bolgarski ali evropski nasprotniki kaj poskušali, kar bi škodovalo njenim koristim ali pa nasprotovalo časti ruskega naroda. Rusija je morala zategadelj odpraviti svoje zastopnike iz Bolgarije, da ne bi kako angažovali ruske politike. — Po nekem poročilu iz Peterburga, Rusija ne misli kneza mingrelskega predlagati kot kandidata za bolgarski prestol, ampak samo za vzhodnorumelijskega generalnega guvernerja. Porabila bode nekda ves svoj vpliv v Carigradu, da ga bode imenoval sultan. Toda kaj potem? Vzhodnorumelijskega generalnega guvernerja morajo potrditi velevlasti, slednje bodo pa morda ugovarjale, ker po Carigradskega zapisniku more biti le bolgarski knez vzhodnorumelijski guverner. Da bode težko gladko šlo, da se posneti iz odgovora sekcijekega načelnika v vnanjem ministerstvu na neko interpelacijo v ogerske delegaciji. Trdil je, da le bolgarski knez ima pravico na vzhodnorumelijskega generalno guvernerstvo, nikakor pa ne vzhodnorumelijski generalni guverner na bolgarski prestol. Vse kaže, da rešitev bolgarskega vprašanja je še daleč.

Turška vlada se nič ne zmeni za svete evropskih velevlastij. Ravna se v vsem po želji Rusije. Da bi nemški, avstrijski, italijanski in angleški za stopnik pokazali, da so države, katere zastopajo jedine, kar se tiče orijentske politike, veliko bolj pogostem občeju meji seboj, nego so poprej. Turške vladi pa to sporazumenje dosti ne imponuje.

Razpust grške zbornice opravičujejo vladni listi s tem, da je opozicija hotela le ovirati zbornično delovanje. Ministerstvo je prevzelo vladno jako neugodno času. Prisiljeno je bilo poiskati si prisilnega posojila z jako neugodnimi pogoji. Vzlic temu se je vladi posrečilo poplačati 19 milijonov dolga, katerega je napravila prejšnja vlada. Upejlava nove finančne sisteme obvarovala bode deželo pred novo katastrofo. Opozicija je le v tem jedina, da bi rada vrgla Trikupisa, a sama ne ve, kako bi zboljšala finance. Nekateri opozicijski poslanci priporočajo pomanjšanje vojske, drugi državni bankebot. Iz sedanje zbornice bi ne bilo moči sestaviti močne vlade. Ministerstvo je hotelo odstopiti, toda krona je rajši razpustila zbornico. Ker je novi volilni zakon že v veljavi, volilo se bode le 146 poslancev. Dosedaj je zbornica štela 246 poslancev.

Anglija sprva ni mislila nič ugovarjati kandidaturi kneza mingrelskega za bolgarski prestol. Ko je pa Londona vlada zvedela o ustaji v Afganistanu ter je precej domnevala, da je ustanek delo ruskih agitatorjev, je sklenila na vso moč ovirati izvolitev Rusiji povoljnega kandidata bolgarskim knezom. Iz Peterburga se pa poroča, da so ustanek v Afganistanu najbrž uprizarili Angleži sami, da dobe kak povod, zasesti nekaj afganskih krajev. Sploh ustaja ni tako nevarna, ampak so angleška poročila pretirana.

Španski ministerski predsednik naznanil je zbornicama, da se je Nemčija odrekla pravici, na Karolinskih otokih napraviti postajo, katero jej je bil priznal papež, razsojajoč nemško-španski spor zaradi omenjenih otokov. Izražal je svojo zadovoljnost, da se je ta stvar tako ugodno rešila.

Dopisi.

Iz Logaško-idrijskega okraja 30. novembra [Izv. dop.] Ako berem sovražno nam nemško židovsko časopisje, kako ono strastno pisari zoper našega spoštovanega odločno narodnega kandidata g. dr. Ferjančiča se res ne morem prečuditi, da se žal tudi mej nami nahajajo ljudje, ki delujejo z nekako strastjo v zmislu velikonemške židovske klike.

V Postojnskem okraju ustanovil se je zadnji čas nekaki klub pivških politikov na čelu njim mož majhne pa trmoglave postave. Ti ljudje ne spoštujejo več narodnih koristij, narodne discipline in ne narodnega čuta; oni hujskajo in rujejo zoper sklepe volilnih shodov in kluba narodnih poslancev, demoralizujejo narodno značajnost le, da ustrezajo svoji trmoglavi domišljiji ali, da kažejo svojo osobno strast.

Takim možem naj zavedno narodni Notranjci pokažejo — deloma so v ponedeljek pri volitvi že storili — da v prvi vrsti so nam na srcu koristi in blagor našega revnega, naroda potem še le pridejo na vrsto stvari zgolj lokalne važnosti.

Če so gospodje, kojih mnenje navadno „Slovenec“ razodeva, res narodni, naj bi s svojo mero, kdo je boljši in kdo slabši katolik tam, kjer gre za princip odločno narodnega prepričanja, nekoliko odjenjali. Ako nečemo, da se Slovenci zopet delimo v dva nasprotujoča si tabora in kavsamo mej seboj so take opazke pač več nego najvišnega značaja. Narodne koristi zahtevajo, da teh razločkov po nepotrebnem ne delamo, da pustimo osobnosti na strani.

Veliko pisalo in govorilo se je že, kako silno naš narod potrebuje odločno narodnih, delavnih in značajnih zastopnikov v državnem zboru, toži se, da naši poslanci veliko premalo za svoje volilce dosežejo, da se za Slovence v družih kronovinah, ki nimaajo svojih zastopnikov v državnem zboru premalo brigajo. Nekateri odločnejši narodni naši poslanci zopet tožijo, da jih njihovi mlačni kolegi premalo podpirajo itd. Če je temu res tako, krivi smo sami, saj je vendar na volilcih ležeče, da si takega moža poslancem izberejo, ki ravna po njih volji.

Način, kako kandiduje gosp. Globočnik nam Notranjcem ne ugaia. Zavedni volilci zahtevajo, da se njim kandidat predstavi, razloži svoj program in poizve želje svojih volilcev. Gosp. Globočnik pravi, da ne kandiduje, bil bi pa jako rad poslanec, če tudi se mu ni vredno zdelo, predstaviti se volilcem pri volilnem shodu v Postojini, kjer bi lahko razložil svoj namen. Čemu nam je pa treba dveh kandidatov? Se li ne trosi s skrivno kandidaturo le nepotrební prepír in nasprotje mej volilce?

Ako je gosp. Globočnik res konservativen, svobodno mu, ako je bil kot uradnik v svojem okraju priljubljen, je to častno zanj in hvaležnost nekaterih občin Postojnskega okraja bila je na pravem mestu, ko so ga vsled njegove dobrotljivosti čislale in katere imenovala častnim občanom. Državnozborski mandat pa ni diplom častnega občanstva in zatorei se popolnem strinjam z onim odličnim Notranjcem, ki je pri shodu v Postojini dejal: Pri tej volitvi borita se pijeteta in razum in razum mora zmagati.

Zategadelj pustimo vendar že jedenkrat ono pogubljivo mlačnost, ki naše narodno telo mori, kakor mōra v bajki. Otresimo se zapeljivih politikov, bodimo odločni, dokler se ne spolni naš narodni program.

Vsak pravi narodnjak naj z vso silo dela za moža, za kandidata, ki ima vse potrebne lastnosti narodnega zastopnika in katerega priporoča tudi klub naših narodnih poslancev, namreč g. dr. Ferjančiča.

Slavno vredništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

Resnici ne manj, kakor poštenosti dnevnika „Slovenskega Naroda“ na ljubo štejem si v dolžnost, poslati Vam na „dopis iz Vel. Doline“ od dne 11. 12. in 13. nov. t. l. oziroma št. 258, 259 in 260 naslednje stvarne popravke:

1. Ni resnica, da bi jaz kaki stavbeni zaklad hranil, ali z njim na lastno roko gospodaril, kar imam, je le cerkveno premoženje, izročeno meni v oskrbo po določenih zapisniku od dne 27. marca 1878, česar do sedaj še nikdo ni overgel.

2. Ni resnica, da bi jaz sedaj bil začel za večji zvonove skrbeti; kajti po načertu c. kr. dvornega zvonarja g. Saglasa, ter njeemu pismu od 11. avg. t. l., večji saglasni zvonovi, zlasti za zvonjenje v taktu, v novem zvoniku niti prostora nimajo.

3. Ni resnica, da bi do sedaj pri nas farovski hlevi zato ne bili se pozidali, ker nisem spolnil nekajih pogojev; temveč zato ne, ker sem hotel prej cerkev izgotoviti, in potem se slučajnimi prihranitvami tudi hleve postaviti. Priča: C. kr. okr. glavarstvo v Krškem, in moja tamošnja vloga od 16. aprila l. 1883, od št. 8584.

4. Ni resnica, da bi se bil zgodil nakup cerkvenega zemljišča iz stavbenega, v zapisniku konkurenčne obravnave od 21. okt. 1869 natančno določenega z aklada ali iz milodarov, nego izvršilo se je to iz cerkvenih zasebnih prihranitev. „Qui bene distinguit, bene docet.“

5. Ni resnica, da bi ono posestvo donášalo le samo 40 gld. zakupa. Doneslo je naj manj 94 gld. in naj več 151 gld. na leto. Dokaz: Cerkevni računi v knjezoškofijski pisarni v Ljubljani.

6. Ni resnica, da bi moj ugovor v točki 6. „Slovenskega Naroda“ od 12. okt. t. l. št. 233 „neresnica“ bila. Kjeti res se nisem jaz pravdal s svojimi župljani za bero. Od moje strani je bila samo zahteva nagrade za dvojne delo. Nje pravičnost se je takoj priznala, tako po c. kr. upravnih oblastih vsled minister. določil od 9. jul. 1872, št. 6854, in od 22. okt. 1872, št. 12861, kakor po vseh pravicoljubnih župljanih poleg prislovice: „Več dela, več plačila“. Pravda sama pa je sedaj nastala med c. kr. upravnimi in gospodskimi in med mojimi župljani, kedo da je dolžan postavno in pravično nagrado meni dati, ali ver-ki zaklad, ali župljani. Se ve, da se med tem svojim pravicam nisem smel odpovedati po prislovi: „Vigilantibus jura.“

7. Ni resnica, da bi pri dotični obravnavi v Krškem l. 1884 okr. komisar, sedajni okr. glavar Markiz Gozani bil mene odpeljal v stransko sobo. Priča: Martin Hostnik z Gaja št. 4, Juraj Kreačič št. 15, Mihael Cirnski št. 6 s Cirnika, in drugi resnicoljubni župljani, kakor tudi g. okr. glavar pl. Gozani sam.

8. Ni resnica, da bi neka mertva 24 ur predolgo bila na odru ležala. Dokaz tukajšna mertvaška knjiga: Oseba je bila umerla v letu 1879 v jutru 4. nov. in v jutru ob 7. uri 6. nov. je bila zakopana, toraj postavni obrok: 48 ur.

9. Ni resnica, da bi jaz bil izjavil, „da prej ne poročim gspdc. F. H., dokler ne dobim izplačane zloglasne bere za njenega očima dr. N. Listine so imele izdelane biti po domenitvi se ženinom do petka ob 10. uri dopoldne. F. je pa po nje prišle na četrtke ob 2. uri popoldne, ravno, ko se je nad 60 žen in deklet zbralo k spraševanju za vel. spoved F. je toraj moral čakati biizu 2 uri, da je opravljeno bilo spraševanje. Naj bi bil prišel o določenem času, pa mu ne bilo bi treba čakati.

10. Ni resnica, da bi bil F. plačilo ponujal. Župnijsko-uradni račun glede možitve dr. N. pastorke iz leta 1883 še dandanes ni poravnau.

11. Ni resnica, da bi jaz bil zahteval za vpeljevanje po 15 kr. ali sploh kako plačilo. Priča temu vsa župnija. Ako je pa morebiti, katere o taki priliki plačala letni donesek za oznajnene sv. maše pri podružnicah, ali je znabiti plačala navadno povesmo prediva, nji to storiti ni bilo, in tudi sedaj ni prepovedano.

12. Ni res, da bi jaz kakoga bolnika trpinčil s čim drugim, kakor z določnim opominom na njegovo dolžnost proti Bogu, ljudem in samem sebi.

13. Ni res, da bi „zneski“, katere ima stavbeni predsednik razen obč. doneskov v svoji oskrbi, neznatni bili. Dokaz: patronov donesek okrog 2200 gld. z obrestmi od l. 1875, in cerkveni privatni dolgovi okrog 1266 gld. še iz časov župn. Zajca, in obresti.

14. Ni resnica, da bi bil občinski odbor jednoglasno dovolil nakup neke hiše za dvorazredno šolo, in da bi ona hiša za šolo ugodno lego imela; ker leži globoko pod vaško cesto v kotlini, je tamotna, zidov je mokro, razpokano, končna stena je ločena po globoki razpoki od podolžnih sten in od stropa, in sobe na jednem koncu so do 1/2 metra v zemlji. Krajni šolski ni mogel pooblastiti svojega predsednika, da kupi tisto hišo za 5500 gld, ker je hiša ravno predsednikova last, in je on toraj prodajalec. Kupec zamore bitipale šolska občina.

15. Ni resnica, da bi jaz bil za žida reklamo delal. Kupujem pa za svoje potrebe tam, kjer mi naj bolje kaže. In vsak trgovec dela sam za sebe reklamo gotovo naj bolj z dobro robo, pravičnostjo, s poštenim ter uljudnem obnašanjem, da svoji veri sramote ne dela, da pa tudi ljudstva v verskih zadevah ne draži in ne sramoti.

Dolina 26. novembra 1886.

Fr. Brulec,
župnik.

Na te dolge litanije neresnic opomuiti nam je to, da smo o popolni istinitosti dotičnega dopisa preverjeni, da smo imeli celo vse pravdne spise v rokah. Če torej g. Brulec celo trdi, da se ni pravdal, nedostaje nam za tako trditev pravega izraza. Sicer nas je pa g. dopisnik pooblastil, da smemo objaviti njegovo ime. Dotični dopis spisal je gosp. Mijo Dolinar v Veliki Dolini, ki je pri-

pravljen istinitost svojega dopisa stav-
vek za stavkom pred sodnijo dokazati. Iz
tega čitatelji lahko sklepajo, koliko je vreden g.
Brulca popravek, katerega smo le z ozirom na tu-
kajšnje tiskovne razmere natisnili.

Uredništvo „Slovenskega Naroda.“

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je požarni
brambi v Ljubnem, v gorenji Savinjski dolini, za
gasilno orodje 100 gld.

— (Občina Polzela) imenovala je g. dr.
Oskarja Pongratza in g. K. Trtnika, okraj-
nega sodnika na Vranskem, častnima občanoma.

— (Imenovanje.) Gosp. Ivan Markelj
suplent na učiteljski v Kopru, imenovan je glavnim
učiteljem na tem zavodu.

— (Premembe pri pošti v Ljubljani.)
Kontrolor g. Fran Güstl, premeščen je z Dunaja
v Ljubljano. Gosp. oficijal Albert Gerstenmaier
imenovan je kontrolorjem na kolodvoru.

— (Na Miklavžev večer) to je v nedeljo
5. t. m. priredi „Sokol“, kakor druga leta veselico
v čitalniški dvorani.

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam:
V umrli gospej Virginiji Kolmanovi, soprogi zna-
nega trgovca in trgovinske zbornice svetnika g. Fr.
Kolmana izgubili so reveži veliko dobrotnico. Ni
ga bilo prosilca, ki bi bil odšel brez darila od nje,
v rodbinskem življenju bila je uzorna mati in so-
proga. Lahka jej zemljica!

— (Občina Poddraga) stopila je pri se-
danji državnozbornski volitvi odločno na stran svo-
jega ožjega rojaka, vrlega g. dr. Ferjančiča, ter v
tem zmislu volila tudi volilne može. Jeden njih, g.
Jos. Bratuž, ki je kandidatu omenjenega gospoda
osobito priporočal ter na tej podlagi bil tudi volil-
nim možem voljen, se je prelevil, ter hoče podprt
od volilnih mož neke sosednje občine ž njimi v so-
glasji nasprotnega kandidata voliti, nad čemer se
cela občina, osobito pa oni gg. volilci, ki so pri
volitvi volilnih mož v naši občini zanj glasovali,
zgražajo. Da bi tako brezznačajno postopanje pre-
prečili in svojo in občinsko čast rešili, poslali so
danes imenovanemu gospodu rezko „nezaupnico“, v
katerej odločno, glasno in jasno zahtevajo, da se
kot zaupanja nevreden volilen mož, pri svoji časti
in poštenju volitve državnozbornskega poslanca v dan
6. decembra t. l. sploh ne udeleži! Čast tako za-
vednim volilcem!

— (Prvi sneg) dobili smo danes. Naletaval
je ves dan po malem, vendar pa sedaj še ne kaže,
da bi se dolgo držal.

— (Životopis Vege.) Doposlala se nam
je knjiga z naslovom: „Georg Freiherr von Vega.
Von Fridolin Kaučič, k. k. Lieutenant im Infan-
terie Regimente Nr. 78. Separatabdruck aus dem
Organ der militär-wissenschaftlichen Vereine. Wien
1886. 54 str. Gosp. lajtnant Kaučič je občinstvu
že dobro poznat po svojih izbornih životopisih sla-
vni naših rojakov, katere je doslej priobčeval v
„Vedete“ (na primer životopis pogumnega voja-
škega kaplana Frana Lavrenčiča iz Poberža pri
Ptuji), v Oseški „Drau“, v „Zvonu“ in „Kresu“,
životopis slavnega Vege pa se mu je posebno po-
srečil in čestitati mu moramo na lepi pisavi in na
izredni marljivosti in temeljitosti, da je nabral to-
liko in tako zanimivega gradiva. Posebno hvaležni
pa smo mu za to, da je korenito ovrgel hipotezo o
Vege španjskem rojstvu in dokazal njegovo slo-
vensko narodnost.

— (Kaznjenci), ki so na Koroškem ure-
jevali hudournike, vrnili so se včeraj v Ljubljano.

— (Kmetijsko predavanje na Unci)
ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v
nedeljo 5. decembra popoldne ob 1/4 uri v šol-
skem poslopji.

— (Nova brizgalnica.) Iz Šmartna
pri Litiji se nam piše: 28. dan novembra t. l.
je važen dan v zgodovini naše požarne brambe. Ob
1 uri popoldne korakali so vrli naši požarni bram-
bovci mej pokanjem možnarjev in sviranjem rudar-
ske godbe v Litijo na železnično postajo po novo
brizgalnico, katero so pripeljali v čveter ob 1/2 3.
uri v Šmartno. Ker je bila ravno nedelja, došlo je
vkupe veliko občinstva. Ob 3. uri vršilo se je na
trgu pred šolo po treh duhovnikih svečano blago-
slovljenje dragocene in lepo izdelane brizgalnice.
Po blagoslovljenju zasvirala je godba cesarsko himno
in potem zapeli so domači izborni pevci jedno ki-
tico slovesnosti primerne pesni. Vsa svečanost vr-

šila se je v lepem redu in pri najlepšem vremenu.
Ob 5. zvečer pak smo imeli v hiši g. Wakoniga
požarni brambi v korist tombolo, katera je vrgla
čistega dobička 101 gld. Mej tombolo kratkočasil
so nas vrli naši pevci s svojim isticito lepim pet-
jem. Razen ogromne množice od blizu in daleč po-
častila nas je v ta dan tudi vsa Litjska gospoda in
deputacija 8 mož požarne brambe iz Šent Vida pri
Zatičini ter se udeležila polnoštevilno tudi tombole.
Varuj Bog in pa sv. Florijan novo brizgalnico pred
prezgodnjim krstom!

— (V Loži) odpri se je včeraj, kakor nam
naznanja poštno in brzojavno ravnateljstvo, s pošto
združena brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (V Gorjancih) klati se, kakor čitamo
v „Dolenjskih Novicah“ roparska družba. Pretekli
teden napala je celó dva žandarma, ki sta bila v
službi. Ker je žandarmoma streliva zmanjkalo, sta
se nekda morala umakniti. Roparji morajo biti dobro
oboroženi, ker so 16 krat ustrelili na žandarma.
Upamo, da bodo žandarmi tej roparski romantiki
napravili skoro prav prozaičen konec.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je
meseca novembra 34.946 gold. 40 kr. dohodkov,
31.023 gold. 60 kr. izdatkov, torej 65.970 gold.
prometa.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 1. decembra. General Kaul-
bars ravnokar semkaj došel. Na kolodvoru pri-
čakovalo ga je mnogobrojno občinstvo, mej ka-
terim je bilo veliko častnikov.

Madrid 1. decembra. Italijanski torpe-
dovki št. 57 in 56 trčili pred luko Vinersko
vkupe. Torpedovka 56 se je takoj potopila,
moštvo se je rešilo.

prinaša v 23. številki sledečo vsebino: Janez Solnce.
Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.)
— Pesmi. Zložil Josip Kržišnik. — Božidar Raič.
(Dalje.) — V zemljo položite me črno... Pesem.
T. Doksov. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina.
(Dalje.) — Signorina Gioventù. Češki spisal Svato-
pluk Čech. Poslovenil Vinko. — Ločitev vojaka.
Pesem. Zložil C. A. Bjelilovskij. Prevel iz ruskega
Mihajlovič. — Pogled po slovanskem svetu. Sloven-
ske dežele. Ostali slovanski svet. — „Slovan“ velja
za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr.,
za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Vabilo.
P. n. gg. člani čitalniškega moškega
zboru naj izvolijo udeležiti se polno-
številno pevske vaje v petek dne
3. t. m., ker se prično vaje novih
zborov za akademijo na korist dru-
štva sv. Cirila in Metoda. Odbor.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Neb.	Mo- krina v mm.
1. dec.	7. zjutraj	731.27 mm.	1.6 °C	brevz.	megla	8-10 mm
	2. pop.	730.58 mm.	4.8 °C	sl. szh.	dež.	dežja.
	9. zvečer	730.93 mm.	3.0 °C	brevz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 3.1°, za 1.7° nad normalom

Dunajska borza

dné 2. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 20 kr.
Srebrna renta	8 " 90 "
Zlata renta	115 " 05 "
5% marčna renta	101 " 20 "
Akcije narodne banke	880 " "
Kreditne akcije	297 " 50 "
London	126 " 05 "
Srebro.	— " "
Napol.	9 " 9 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 95 "
Nemške marke	61 " 80 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 "
Ogrska zlata renta 4%	105 " 25 "
Ogrska papirna renta 5%	94 " 20 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 " 50 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " 25 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— " "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 " 80 "
Kreditne srečke	100 g " 178 "
Rudolfove srečke	10 " 19 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 115 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219 " 75 "

Darila za „Narodni Dom“.

XIII. izkaz „Krajaarske Družbe“.

Prenesek	2654 gld. 01 kr.
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nica I. Skale) knj. št. 367	12 " "
Krajaarska družba v Ljubljani in na Du- naji (poverjenik J. Kušar) knj. št. 264	12 " "
Krajaarska družba v Brezovici pri Mate- viji (pov. Fr. Martelanec) knj. št. 20	4 " "
Krajaarska družba v Žužemberku (po- verjenik I. Kinc) knj. št. 366	12 " "
Krajaarska družba v Idriji (poverjenik V. Lapajne) knj. št. 21	12 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik K. Segar) knj. št. 194	8 " 40 "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik K. Pirc) knj. št. XLIII.	10 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik A. Tavčar) knj. št. 405	12 " "
Krajaarska družba v Mariboru (poverje- nik A. Medved) knj. št. 283	12 " "
Krajaarska družba na Ivancih pri Vara- ždinu (pov. G. Kukovič) knj. št. 224	8 " "
Krajaarska družba v Sečih (poverjenik M. Bregant) knj. št. 94 in 95	9 " 40 "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik Maks Pirc)	— " "
knj. št. 265	2 gld. 79 kr.
knj. št. LXVIII.	3 " 80 "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik E. Lah) knj. št. 154 (ostanek)	7 " 20 "
Krajaarska družba v Boljanci pri Trstu (poverjenik M. Anžlovar) knj. št. 312	11 " 30 "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik E. Lah)	— " "
don. na knj. št. XXIII. 10 gld. — kr.	— " "
ostalina knj. št. 94	— " 25 "
knj. št. 95	— " 35 "
knj. št. 312	— " 70 "
Krajaarska družba v Kamniku (poverje- nik J. Stanič) knj. št. 234	12 " "
Krajaarska družba v Mengiši (poverjenik A. Koblar)	— " "
na knj. št. 303	2 gld. 40 kr.
knj. št. 304	1 " 20 "
Krajaarska družba v Ljubljani in na Go- rijah (poverjenik I. K.) knj. št. 73	12 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik Fr. Birek) knj. št. 3 (ostalina)	6 " "
Krajaarska družba v Novivasi pri Ra- keku (poverjenik L. Ševar) knj. št. 131	12 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik E. Lah) ostalina knj. št. 249	4 " "
Krajaarska družba v Št. Vidu pri Zati- čini (poverjenik A. Kunstek) na knj. št. 223	1 " 20 "
Krajaarska družba v Novem Mestu in Mokronogu (poverjenik dr. E. Volčič) knj. št. 487	12 " "
Krajaarska družba na Vrhniki (poverje- nik I. Gruden)	— " "
knj. št. 67, 68, 69, 334, 394, 395, 400, 401, 449, 450, 473, 474, š 12 gld.	144 gl. — kr.
don. na knj. št. XV.	6 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik dr. V. Gregorič) knj. št. XXI	11 " 60 "
Krajaarska družba v Senožečah (pover- jenik A. Suša) knj. št. 318	6 " "
Krajaarska družba v Knežaku (poverje- nica M. Bernot) knj. št. 286	2 " 60 "
Krajaarska družba v Zalogu pri Ljubljani (poverjenik Fr. Sterle) knj. št. 293	3 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik I. A.) knj. št. 168	4 " "
Krajaarska družba v Jesenicah (pover- jenik J. Dežman) knj. št. 280	4 " "
Krajaarska družba v Kamniku (poverje- nik I. Karolnik) knj. št. 325	4 " 80 "
Krajaarska družba v Idriji (poverjenik I. Oblak) knj. št. 120	10 " "
Krajaarska družba v Ljubljani (poverje- nik M. Pleteršnik) na knj. št. LXXVIII.	10 " "
Skupaj	3071 gld. — kr.

Opomba: To svoto je nabralo 148 poverjenikov
na 214 krajaarskih in na 28 desetkrajaarskih, skupaj tedaj
na 242 knjižice. Največ so nabrali gospodje: Dr. V. Gre-
gorič (372 gld. 84 kr.), K. Pirc (197 gld. 95 kr.), E. Lah
(154 gld. 50 kr.), I. Gruden (150 gld.), „Kegljačka za-
veza“ in M. Pirc (po 120 gld.), M. Pleteršnik (109 gld.),
dr. E. Volčič (97 gld. 50 kr.), Gr. Majnik (84 gld.), C.
Pirc (63 gld. 27 kr.), dr. J. Vošnjak (45 gld.), J. Brin-
šek (44 gld. 89 kr.), I. Hribar (43 gld. 45 kr.), T. Zupan
(43 gld. 20 kr.), V. Kalister (32 gld.); jeden 26 gld., je-
den 24 gld. 20 kr., pet po 24 gld., jeden 23 gld. 40 kr.,
jeden 22 gld. 10 kr., štirje po 16—20 gld., šest po več kot
12 do 16 gld., dvainpetdeset po 12 gld., štirje po 10—12 gld.,
osem po 8—10 gld., najmanj po 6—8 gld., dvajset po 4—6
gld., osemnajst po 2—4 gld., osem po 1—2 gld., jeden 75 kr.,
jeden 40 kr., jeden 12 kr. Popolnoma razprodanih je od
587 to število je le navidezno tako malo narastlo, ker je
družba v zadnjem času razpošiljala vnovič knjižice, ki so
jih nekateri poverjeniki vrnili popolnoma nerazprodane) raz-
poslan h knjižice 139 krajaarskih in 2 desetkrajaarski, sku-
paj 141 knjižice, to je za 16 več, kakor v pretečenem me-
seci; deloma pa 75 krajaarskih in 26 desetkrajaarskih, to
je 101 knjižica, ali za 9 več, kakor v zadnjem meseci. Nekaj
je pretečenem meseci še le deloma razprodanih knjižic je
sedaj že mej popolnoma razprodanimi. Mimo 141 popolnoma
razprodanih je tu od gg. poverjenikov še 34 družih knjižic
in sicer 19 deloma razprodanih in 15 popolnoma nerazpro-
danih; od prvih 11 krajaarskih in 8 desetkrajaarskih; od
zadnjih 8 krajaarskih in 7 desetkrajaarskih. V prometu je
tedaj sedaj 412 knjižic, namreč 312 krajaarskih in 70 deset-
krajaarskih. — Od popolnoma razprodanih knjižic je 118
kranjskih, 11 štajerskih, 5 primorskih, 2 nižje-avstrijski, 2
kranjsko-primorski, po 1 hrvaška, koroška in kranjsko-
nižjeavstrijska. Od 118 kranjskih je 72 ljubljanskih (mej
njimi obe desetkrajaarski), 16 notranjskih, 15 gorenjskih
sicer, 12 dolenskih, tri deloma ljubljanske, deloma gorenj-
ske sicer. Razprodane so bile te knjižice: sedem takoj, šest-
intrideset v 1—50 dneh, štiriindvajset v 50—100 dneh, tri-
indvajset v 100—200 dneh, osemnajst v 200—300 dneh,
sedemnajst v 300—400 dneh, šestnajst v 400—500 dneh.
Popolnoma razprodane knjižice so imele 81 poverjenikov.
Razprodali so jih pa: jeden 17 in tri deloma, jeden 12, jeden
11 in pet deloma, jeden 10, jeden 7, jeden 3, šest po 2,
šestdeset po 1, jeden 2 deloma, osem po 1 deloma.

Hvala vsem trudoljubivim, za blago idejo toli vspešno
zanimajočim se poverjenikom in poverjenicam. Tretji ti-
sočak je že tu, vspeh tedaj jako povoljen. Vivat sequens!
V Ljubljani, 1. decembra 1886.

Odbor „Krajaarske Družbe“.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Preložil
H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije svezi v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični svezi pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vseh prijateljev naše mladine in književnosti naše bode zanimali hvaličen franciškanski patriarh Hrizogon Majarju, da je lepo knjigo Compagno privedel slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(892-1)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčevy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Št. 19.874.

(888-1)

Razpis službe.

Pri mestnem magistratu Ljubljanskem je izpraznjeno službeno mesto

policijskega komisarja

z letno plačo 1200 goldinarjev in pravico do dveh v pokojnino vstevnih 10% nih petletnic.

Prosilcem za to službo je prošnje z dokazili o starosti, o sposobnosti, katere treba za višje upravno ali pa za sodnijsko službovanje o dozdajem poslovanji in o popolnem znanji slovenskega in nemškega jezika, uložiti do

24. decembra letos

pri podpisnem magistratu, in sicer onim, ki so v javni službi, potom predstojajo gospodske.

Prosilci, ki so praktično izurjeni v policijski službi, imajo caeteris paribus prednost.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 29. novembra 1886.

Izjava.

Gospod F. D., trgovec v Ljubljani, skušal je proti zakonskima H. Branchetta, lastnikoma zaloge klobukov v Ljubljani, začeti pravdo zaradi razžaljenja časti, in g. D. trdi, da zgornja zakonska nista pošterno plačala najemnine za pol leta, namreč od 1. januarja 1885 do 1. junija 1885, bivši hišni posestniki gospe Venerandi Supančič, oziroma moje materi. Prisiljen sem tedaj izjaviti, ne le sodnijski, ampak tudi v tem listu, da sem jaz po sporazumni gospe V. Supančič z zakonskima Branchetta prejel dotično najemnino in na željo in povelje gospe Zupančič po poštni nakaznici poslal gospodu dr. J. Sajovicu pod mojim imenom z Reke.

To javno objavljam, in da je res zagotavljam kot pošten meščan Ljubljanskega mesta.

Na Reki 30. novembra 1886.

(890)

Viktor Supančič, knjigovodja.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno je zdravilo, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749-8)

LEKARNA TRNKOCZY.

zdraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kot darilo za Miklavža!

priporoča podpisani naslednje knjige:

Knjižnica slovenske mladine:

Dragoljubci, zbirka poučnih pripovedek. (I. knjiga.) Nabrani in spisal Ivan Tomšič, učitelj na c. kr. vadnici v Ljubljani. Mehko 18, trdo 26 in posebno lepo v platno vezana 50 kr.

Peter Rokodelčič, poučna povest odrasle slovenske mladine. (II. knjiga.) Prosto na slovenski jezik preložil Ivan Tomšič. 3, 36 in 50 kr.

Sreča v nesreči, poučna povest odrasle slovenske mladine. (III. knjiga.) Spisal Janez Cigler, župnik pri sv. Tihom v Višnji gori. 32, 38 in 55 kr.

Spisi Kristofa Šmida:

Lindovit Hrastar, Golobček. (I. zvezek.) Mehko 30, trdo 40 in v platno vezan 70 kr.

Jozafat, kraljevi sin Indije. (II. zvezek.) 30, 40 in 70 kr.

Pridni Janezek in hudobni Mihoc. (III. zvezek.) 40, 50 in 80 kr.

Kanarček, Kresnica, Kapelica v gozdu. (IV. zvezek.) 20 in 30 kr.

Slavček — Nema deklca. (V. zvezek.) 20 in 30 kr.

Ferdinand. (VI. zvezek.) 30, 40 in 70 kr.

Izgledi bogoljubnih otrok

iz vsih časov kerščanstva.

Spisal Anton Kržič, katehet I. II. in III. del velja elegantno v platno vezan a 60 kr.

Kranjska mesta.

Po raznih virih sestavi P. Florentin Hrovat. Z nekaterimi podobami. Trdo vezana velja 60 kr.

Národna biblioteka.

1. do 22. snopič po 15 kr.

Molitvene knjige

za otroke in odraslene v različnih vezih in po najnižjih cenah.

Imenike in cenike knjig pošiljam na zahtevanje brezplačno.

Matija Gerber v Ljubljani.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizke ceni

Vizitnice

v elegantnej obliki.

Tujci:

1. decembra.

Pri stenu: Wertheimer z Dunaja. — Mihelič iz Trsta. — Fischbach z Dunaja. — Boman iz Zadra.
Pri stenu: Kurka z Dunaja. — Neumayer iz Gradca. — Köhler, Eber, Berner z Dunaja. — Kren iz Kočevja. — Rosset, Winter z Dunaja. — Gregora, Freiburg iz Ljubljane. — Hornberger z Dunaja.

Oklic!

vsem bralcem tega cenjenega lista.

Ker mislim popolnem opustiti svoje provincijalne podružnice in prevzeti neko tovarniško podjetje prodam vse svoje blago za četrtino vrednosti, namreč

vse po 97 kr.

97 kr. 1 moški klobuk iz mehke klobučevine v vseh barvah.	97 kr. 1 tricot-obleka za dečke ali deklice, hlače in telovnik.	97 kr. 1 žensko spodnje krilo, pletenos pramami.	97 kr. 1 volnene hlače (sistem Jägerjev) za moške.
97 kr. 1 ženska srajca z vezanjem iz najfinejšega šifona.	97 kr. 1 moška srajca iz finega šifona, kretona ali oksforda.	97 kr. 1 par elegantnih suknenih čevljev za doma.	97 kr. 6 otlač, križast uzorec, obrobljene.
97 kr. 6 parov nogovčic, črte barve ali progaste.	97 kr. 3 pare nogovčic za ženske, dobre baže.	97 kr. 1 volnen jopič za moške in ženske.	97 kr. 1 kasetta s 10 komadi angleških pristobnarvastih žepnih robcev v razl. barvah.
97 kr. 1 dober namizni prt, bel, damasten ali barvast.	97 kr. 6 prtčev, belih ali barvastih, damastni uzorec.	97 kr. 6 prtčev za brisanje posod iz sivega platna s prog.	97 kr. 3 šali iz fine volne, v živih barvah, z resami.
97 kr. 1 moške hlače, varstvo proti mrazu, velike.	97 kr. 1 predposteljna preproga iz jutelne, desinovana.	97 kr. 1 žensko ogrinjalo, veliko.	97 kr. 1 užigalo z mehničeno pripravo, da se samo prižge.
97 kr. 1 umetelna pipa iz morske pene s pokrovom.	97 kr. 1 smodnik iz pristne morske pene.	97 kr. 1 prstan z brilantom, ponarejeni kamni.	97 kr. 1 medaljon, najnovejši facon, s kamni.
97 kr. 1 ženska puhlača, fino poslikana, modna.	97 kr. 1 urna verižica iz umetnega zlata s privezkom.	97 kr. 1 zajemalnica za juho iz prist. Londonskega brit. srebra.	97 kr. 6 žile iz pristnega Londonskega britanija srebra.
97 kr. 1 bracelet, jako okrašen s kamni.	97 kr. 2 svečnika iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 6 francoskih vilic iz prist. Londonskega britanija srebra.	97 kr. 1 garnitura: 1 ženski medaljon, 1 par uhanov, 1 prstan iz bronca s smaragdi, 1 par manjšetnih gumb s patent. zaponko.
97 kr. 12 kavinskih žličic iz pravega Londonskega brit. srebra.	97 kr. 3 mizni noži iz pristnega Londonskega britanija srebra.		

Razpošilja se proti poštnemu povzetju; vse neugajajoče blago se zamenja ali se pa denar povrne.

J. H. Rabinowicz, Dunaj, 3. okraj, Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

Oznaniło.

Ker mi v tesni prodajalnici v Židovskih ulicah ni mogoče slavni gospodi povsem ustrezati

prevzela sem k praznikom prostorno prodajalnico

v novi hiši tik „kazine“,

(Šelenburgove ulice).

(860-6)

Najljubneje vabim slavno občinstvo za obilni obisk.

MARIJA DRENIK.

Zrebanje že tekoči mesec

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld.

Glavni dobitok v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(787-33)